

Byen, end Tilfældet bliver efter Statsbanernes Projekt, og som sagt: ville de selv give Jord dertil og selv betale, hvad det koster, saa er der intet til Hinder for, at det kan ske, og saa skal det gerne ske. Men vi ville ikke opgive noget af det, vi have projekteret, eller af det Areal, vi allerede have erhvervet. Det er dog virkelig, mine Herrer, en lovlig mærkelig Frontforandring, man vil have, vi her skulle gaa ind paa, hvis det er dette, man vil. Husk paa, at for 2 Aar siden fik vi Bemyndigelse til at ekspropriere det Areal, vi nu sidde inde med. Ved anden Behandling i Aar har man bevilget det Projekts Gennemførelse, som man fra Statsbanernes Side har udarbejdet. Og saa kommer man her ved tredje Behandling og vil — hvis jeg i saa Henseende har forstaaet det ærede Medlem rigtigt — have gjort om, hvad man ikke mindre end to Gange har vedtaget. Det kan jeg ikke gaa ind paa. Men, som sagt, er det kun et Supplement, en Tilføjning dertil, man ønsker, saa har jeg ikke noget derimod, men saa er Anmærkningen ogsaa overflødig, thi saa skal det gerne blive imødekommet uden den. Jeg tror for øvrigt, at Randers Byraad overdriver Betydningen af disse Læssespor, disse Tilføjninger til Læssesporene, som de ønske. Det, det drejer sig om efter Statsbanernes Projekt, er jo at flytte Læssesporenes Begyndelse længere bort fra Byen. Men det er ikke en Gang, som det ærede Medlem sagde, en halv eller en kvart Fjerdingvej, det er kun 700 Fod — Afstanden mellem to Vejsten paa en Landevej godt og vel, det er det hele. Saa langt flyttes Begyndelsen af Læssesporene mod Vest. Man ønsker altsaa at faa nogle af disse Læssespor forlængede mod Øst, saa man har nærmere til dem. Ja, det *kan* lade sig gøre, og hvis Byraadet selv vil betale, hvad det koster, saa skal det blive gjort; men jeg tror, at man overdriver noget Betydningen af Fordelen derved. Thi disse forlængede Læssespor ville ikke være store nok til at optage al Trafikken, det er der ikke Tale om. Det kan være en Nødhjælp for nogle, der skulle til Læssesporene, men det kan aldrig blive Erstatning for Læssesporene i deres Helhed, saa naar det ærede Medlem ogsaa paakaldte Landboernes Interesser, derfor, tror jeg nok, han kommer til at trække lidt i Land.

Thi skulle baade Land- og Byboerne slaas om det Par Læssespor, der kan komme der, kunne de let komme til at vente længere, end om de skulde køre de 700 Fod hen til de af os projekterede Læssespor. Men der er ogsaa den Mangel ved de Læssespor foruden den, at de ikke kunne tilfredsstille alles Krav, at de maa ende blindt, og Rangering ad blinde Spor *kan* vel foregaa, men det er selvfølgelig meget vanskeligt. Det kan let føre til, at den, der staa fuldt beskæftiget med at paalæsse eller aflæsse, maa holde op, fordi en anden Vogn i Rækken skal trækkes ud for at komme med et Tog, der skal til at afgaa. Derfor har man fra Statsbanernes Side ladet sig det være magtpaaliggende ved Gennemførelsen af det Projekt, man har foreslaaet, at alle de Læssespor, der findes der, ikke ere blinde, men baade i den ene og den anden Ende staa i Forbindelse med de Spor, ad hvilke Togene skulle føres videre. Det lader sig ikke gøre ved de Læssespor, der skulle ligge saa langt mod Øst, som Randers Byraad ønsker; thi saa vilde man komme til at føre dem over den Forbindelsesvej, ad hvilken hele Færdselen fra Randers By skal gaa til Læssesporene, og det vilde kun gøre ondt værre. Hvad kan det nytte, at Læssesporene ligge de 700 Fod nærmere, naar Folk i mange Tilfælde slet ikke kunne komme til disse Læssespor, fordi de ikke kunne komme over Forbindelsesvejen, idet Bommene paa Grund af Rangering ere gaaede ned? Jeg tror, det er vigtigere, at der bliver uhindret Adgang til Læssesporene for alle dem, der skulle bruge dem, om de saa ogsaa skulle køre 700 Fod længere. Dette til Overvejelse for Randers Byraad og andre interesse-rede, inden de tage ny Beslutning i denne Sag. Men enten der nu er disse eller andre Mangler ved disse Læssespor for Brugerne, skal jeg gentage dette, at er det kun en Forøgelse ud over det allerede foreslaaede og af det høje Ting forlængst bevilgede, man ønsker, saa for mig gerne naar man selv betaler, hvad det koster — det er man jo for Resten ogsaa nødt til efter Forslaget, thi det forhøjer jo ikke Bevillingen med en eneste Øre —, men ogsaa under den Forudsætning er Anmærkningen jo overflødig. I modsat Fald er